

Գլուխ 2

Աբրահամ

Աբրահամ անունով մի մարդ
կար, ով չէր հավատում, որ
արձաններն իրական աստվածներ
են: Նա գիտեր, որ Աստված
արարիչ է և հնարավոր չէ նրան
երկրպագել կուռքերի միջոցով:

Աստված խոսեց նրա հետ՝ ասելով.

« Աբրահամ, դո՛ւրս արի այս կռապաշտության քաղաքից, թո՛ղ քո երկիրն ու ընտանիքը, և ես ցույց կտամ, թե ուր գնաս: Ես քեզ մի մեծ ազգի հայր կդարձնեմ: Ես կօրհնեմ նրանց, ովքեր օրհնում են քեզ և կանհծեմ նրանց, որ անհծում են քեզ: Քո միջոցով երկրի բոլոր ազգերը կօրհնվեն:

Կարո՞ղ էր Աբրահամը լինել խոստացված որդին, որ կհաղթեր մեղքին ու մահին:

Մոտավորապես մ.թ.ա. 1921

Աբրահամը գիտեր, որ լսել է Աստծո ձայնը, ուստի նա հնազանդվեց՝ չիմանալով, թե ուր է գնում: Նա գիտեր, որ հետևում էր թողնում կռապաշտությունը և գնում էր կենդանի Աստծո հետևից: Դա բավական էր Աբրահամին: Բայց նա իր հետ վերցրեց եղբորորդուն՝ Դովտին:

Աբրահամը գնաց Քանան, որտեղ
բնակվում էին Քամի որդիները: Այսօր
այդ վայրը կոչվում է Պաղեստին:
Այնտեղ Աստված խոսեց նրա հետ:

Աբրահամ,
անցիր այս երկրի մի ծայրից
մյուսը: Ես պատրաստվում եմ
Քանանի այս ամբողջ երկիրը տալ
քո ապագա երեխաներին: Ես
քեզ այնքան շատ զավակներ եմ
տալու, որ նրանց հնարավոր չի
լինի հաշվել: Նրանք երկրի փոշու
չափ կշատանան:

Սառա՛, Աստված
ինձ ասաց, որ դու
երեխա կունենաս
այսքան տարի
անց:

Աստված
ասաց, որ
կունենաս:

Դու գիտես, որ
ես երբեք չեմ կարող
երեխաներ ունենալ և
հիմա ես ծեր եմ, ինչպե՞ս
կարող եմ զավակ
ունենալ:

Ծննդոց 12.1-3, 13.14-17

Երկրում ճանփորդելու
ընթացքում Աբրահամը
ժամանակ առ ժամանակ
արյան զոհ էր մատուցում
Աստծուն: Աբելի նման
նա հավատքով էր զոհը
մատուցում, որովհետև
գիտեր, որ մեղավոր է և
արժանի մահվան:

Գառնուկի զոհը չէր կարող
հեռացնել նրա մեղքը, բայց, երբ
Աստված տեսավ Աբրահամի
հավատքը, ծածկեց նրա մեղքը:

Տաս տարի անց

Աբրահամ,
տաս տարի առաջ
ինձ ասացիր, որ որդի
կծնեմ: Ես հիմա 75 տարեկան
եմ, իսկ դու՝ 85: Մենք մեծանում
ենք, բայց դեռ զավակ չունենք:
Շուտով դու անկարող կլինես
զավակ ունենալ: Վստահ ես,
որ Աստված է խոսել քեզ
հետ:

Վատահ

Եմ, որ Աստված է խոսել
ինձ հետ, բայց չեմ հասկանում
ինչու է այսքան երկար սպասում:
Նա ասաց, որ ես մի մեծ ազգի հայր
կլինեմ, բայց այժմ իմ ունեցածը ծեր
մարմին է, ծեր կին, որ երեխա չի
կարող ունենալ և ոչխարների
մեծ հոտ:

Մի՛ վախեցիր,
Աբրահա՛մ, ես եմ քո
պաշտպանությունը և քո
մեծ պարզևր:

Ո՞րն է իմ
պարզևր, երբ ես
դեռ զավակ չունեմ:

Դու և
Սառան որդի
կունենաք:

Ե՛կ, Աբրահա՛մ, նայիր
աստղերին և տե՛ս կարող ես
հաշվել դրնաք: Քո սերունդը
կլինի աստղերի չափ և
հնարավոր չի լինի հաշվել:

Ես հավատում,
որ քո ասածի
պես կլինի:

Քանի որ հավատում ես ինձ, քո հավատքը արդարություն կհամարեմ: Իմացիր, որ քո որդիները պանդուխտ կլինեն մի երկրում, որ իրենցը չէ և դրանից հետո 400 տարի գերության մեջ կլինեն, և ես կպատժեմ այդ ազգը և շատ ունեցվածքով դուրս կբերեմ քո զավակներին: Հետո նրանք հետ կգան այստեղ և կժառանգեն այս երկիրը:

Ո՞ր է զավակ
ունենալու
խոստումը: Ես
ծերանում եմ օրեցօր:
Շուտով դու չես
կարողանա զավակ
ունենալ: Աբրահամ,
ես չեմ կարողանա
որդի պարզևել
քեզ:

Այս երկրի
սովորույթի
համաձայն իմ
ծառան կարող է իմ
փոխարեն զավակ
ունենալ:

Աբրահամ,
մի՞թե չես տեսնում, որ սա
մեր վերջին հնարավորությունն
է որդի ունենալու: Քանի դեռ ուշ
չէ, գնա նրա մոտ: Դա քո սերմը
կլինի: Սա է Աստծո կամքը: Ուրիշ
ինչպե՞ս կարող ես մեծ ազգի
հայր դառնալ:

Սա
է միակ
ճանապարհը:

Աբրահամը չաղորթեց Աստծուն:
Նա մոռացավ Աստծո խոստումը
և հնազանդվեց իր կնոջ ձայնին:

Ծննդոց 16.1-4

Մի քանի ամիս անց

Ես
պատրաստվում
եմ Աբրահամին
որդի պարգևեն:

Երբ Հագարն իմացավ,
որ Աբրահամին զավակ է
պարգևելու, հպարտացավ
և արհամարիեց Սառային:
Սառան սկսեց նախանձել:

Սառան լավ չէր վերաբերվում
Հագարին և ստիպում էր ծանր
աշխատանք կատարել: Աստված
երբեք չէր նախասահմանել, որ
տղամարդն երկու կին ունենա կամ
հարձը նրա համար զավակ ծնի:

Երբ
ջուրը տանես
վերջացնես, կարող
ես առանձնացնել
վառելափայտը:

Հագարն
ուզում էր
փախչել:

Հագարը փախավ Սառայից և գնաց անապատ: Երբ հոգնեց և էլ չէր կարողանում առաջ գնալ, ուժասպառ ընկավ գետնին: Աստված տեսավ Հագարին իր նեղության մեջ և խոսեց նրա հետ:

Հագա՛ր,
վերադարձիր Սառայի մոտ
և հնազանդվիր նրան:
Դու որդի կունենաս և
անունը իսմայել կդնես, որ
նշանակում է «Աստված
լսում է»:

**Նա շատ
զավակներ կունենա, և
նրա սերունդը հնարավոր չի լինի
հաշվել: Իսմայելը վայրի մարդ
կլինի: Նա միշտ պայքարելու է
բոլորի հետ, և բոլորը պայքարելու
են նրա հետ: Նա միշտ իր
եղբայրներին մոտ կապրի:**

Հագարը տուն վերադարձավ, և երեխան ծնվեց իր ժամանակին:

Աստված ինձ ասաց,
որ քանի որ երեխան
Աբրահամինն է, նա շատ
ազգերի հայր կլինի:

Հետագայում Իսմայելը դարձավ
բոլոր արաբական ազգերի հայրը:

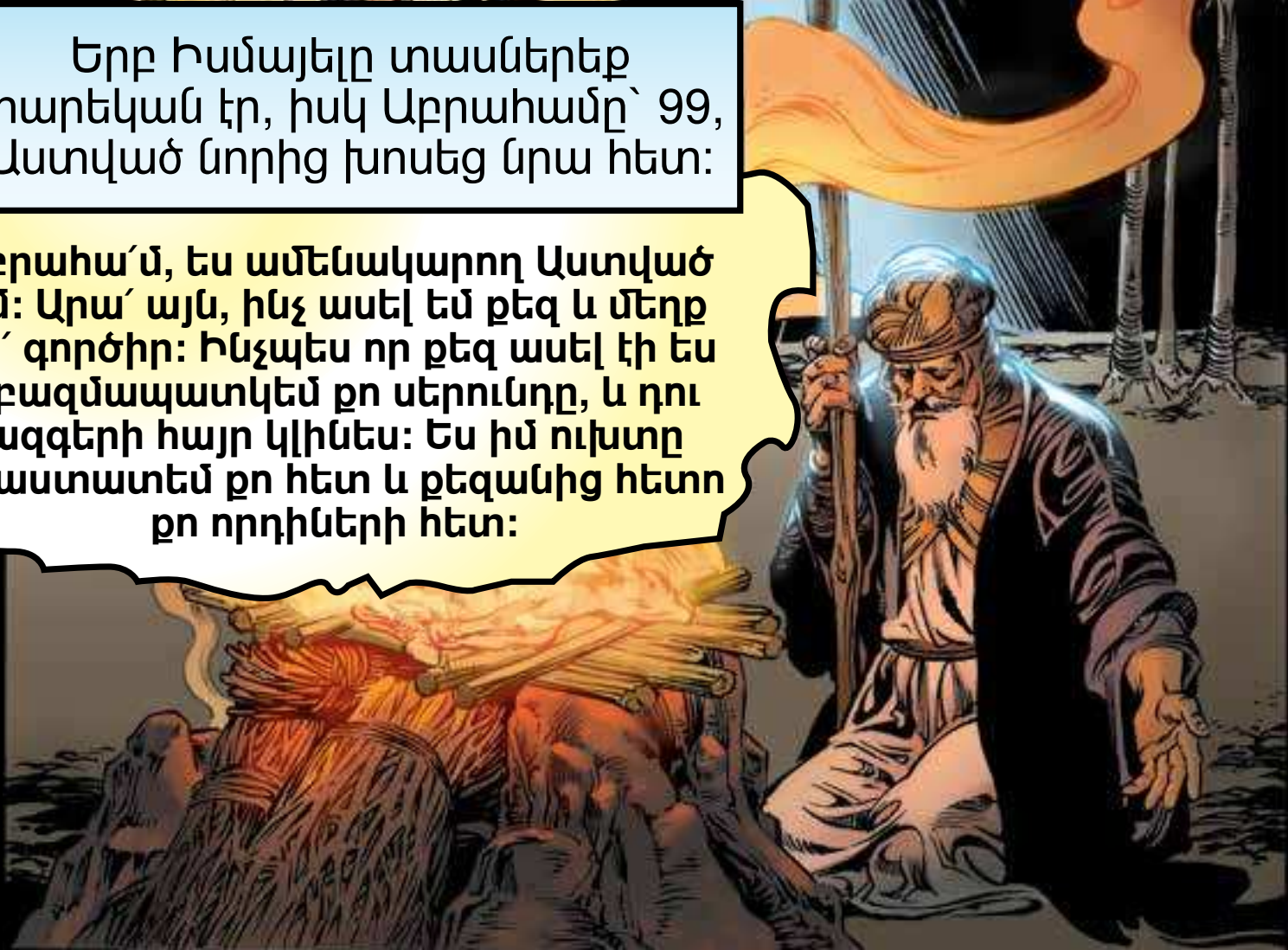
Աբրահամը 86 տարեկան էր, երբ Իսմայելը ծնվեց: Իսմայելի ծնունդից հետո Աբրահամն արդեն շատ ծեր էր նորից որդի ունենալու համար: Արդյո՞ք Իսմայելն էր Աբրահամին խոստացված որդին: Բայց Աստված ասել էր, որ որդին կծնվի Աբրահամից և Սառայից:

Ինչպե՞ս կարող է Աստված խոստումն իրականացնել, երբ Աբրահամն ու Սառան այդքան ծեր են:

Երբ Իսմայելը տասներեք տարեկան էր, իսկ Աբրահամը՝ 99, Աստված նորից խոսեց նրա հետ:

Աբրահա՛մ, ես ամենակարող Աստված եմ: Արա՛ այն, ինչ ասել եմ քեզ և մերք մի՛ գործիր: Ինչպես որ քեզ ասել էի ես կբազմապատկեմ քո սերունդը, և դու ազգերի հայր կլինես: Ես իմ ուխտը կհաստատեմ քո հետ և քեզանից հետո քո որդիների հետ:

Ես քո գավակներին կտամ
Քանանի երկիրը որպես հավիտյան
ժառանգություն: Սառան կիդիանա
և որդի կունենա, ինչպես խոստացել
էի: Եվ նա կլինի շատ ազգերի
առաջնորդ:

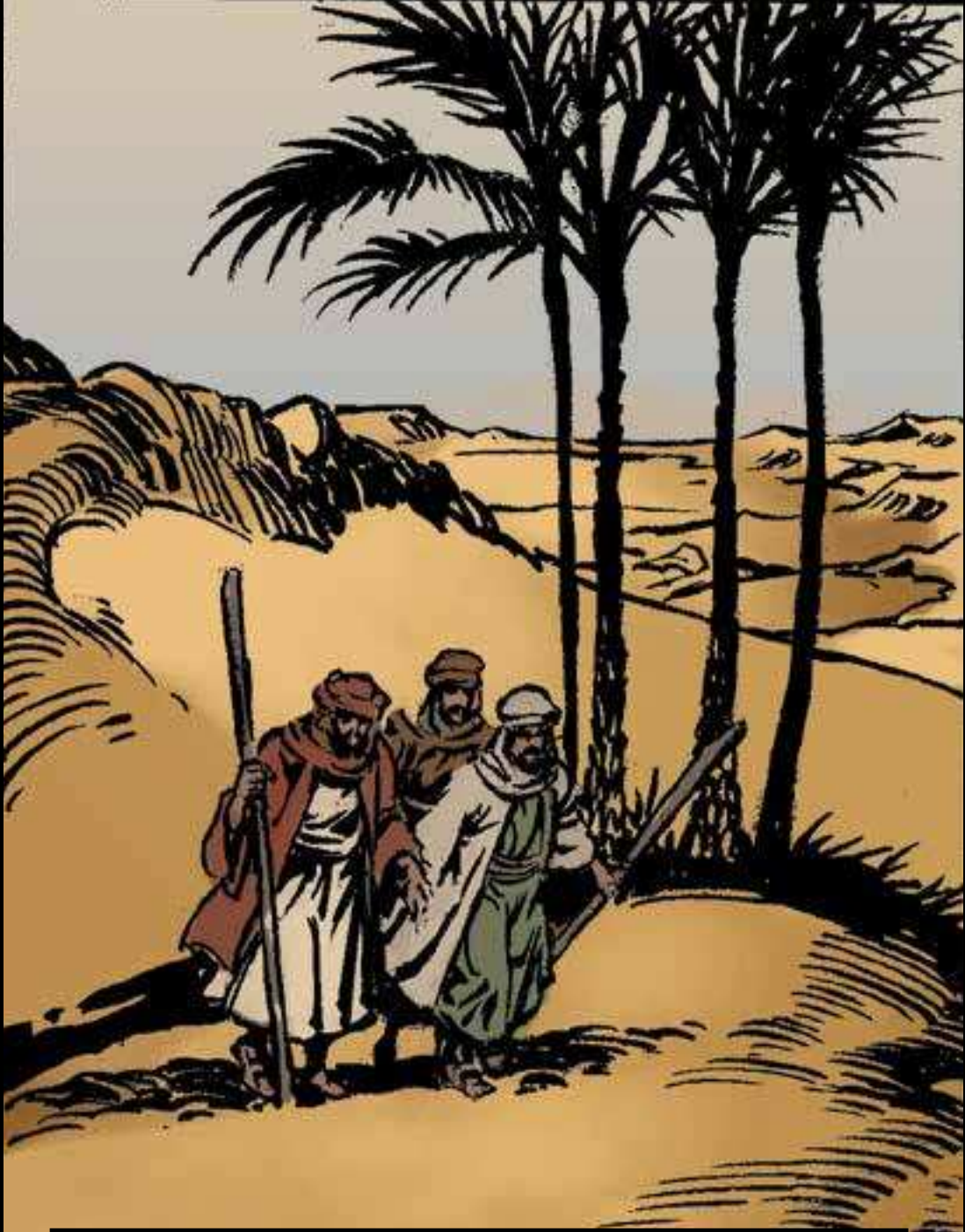
Քա՛հ, քա՛հ, ես 99
տարեկան եմ, իսկ Սառան՝
89: Իմ մարմինը մեռած է, մենք
չենք կարող գավակ ունենաք:
Թո՛ղ Իսմայելը դառնա
խոստացված որդին:

Ո՛չ, ես ամենասկզբում քեզ ասել էի, որ դու և Սառան կունենաք ձեր որդուն: Նրա միջոցով են օրհնությունը ժառանգելու, ոչ թե հսմայելի: Մեկ տարի հետո Սառան տղա էրեխա կունենա:

Արդյո՞ք դա հնարավոր է: Այո՛: Այն
Աստված, որ ստեղծեց մարդկային
մարմինը, կարող է երկու ծեր, մեռած
մարմիններ նորից պտղաբեր
դարձնել: Իհարկե, Աստված
կարող է դա անել:

Մի քանի օր անց երեք տղամարդ
հայտնվեցին անապատից:
Նրանք կարծես երկար
ճանապարհ չէին անցել, ոչ էլ
տեղացի էին: Նրանք ուժեղ էին,
ինքնավստահ և երիտասարդ:

Աբրահամը տեսավ նրանց և
հասկացավ, որ օտար են: Բայց
նա չգիտեր, որ իր այցելուները
այս աշխարհից չէին:

Նրանցից երկուսը արդար
հրեշտակներ էին, իսկ մեկը
Աստված էր, որ հայտնվել էր
հրեշտակի կերպարով Աբրահամի
հետ զրուցելու համար: Աբրահամը
դուրս գնաց նրանց դիմավորելու:

Աբրահամ,
քո կին Սառան
որդի կունենա:

Քա՛հ, քա՛հ,
քա՛հ...

Ինչքան ես ծեր եմ,
Աբրահամս ավելի
ծեր է, կարո՞ղ եմ արդյոք
նորից հաճույք վայելել:

Ինչո՞ւ Սառան ծիծաղեց,
երբ Աստված ասաց որդի
կունենաս:

Ես
չծիծաղեցի:

Դու ծիծաղեցիր:
Դու չես հավատում: Մի՞թե
Աստծո համար դժվար բան կա: Ես
նորից կգամ այն ժամանակ, երբ դու
կհղիանաս և որդի կունենաս:

Արդյո՞ք
պետք է պատմեն
Աբրահամին, թե ինչ են
պատրաստվում անեն: Նա
չատ զավակների հայր կլինի և
կտվորեցնի իր զավակներին
և թոռներին հնազանդնվել
ինձ:

Այո՛,
նա պետք է
իմանա:

Սողոմ և
Գոմորի մեղքը
շատ է մեծացել:
Ես կոչնչացնեմ
այնտեղ բնակվող
յուրաքանչյուր
տղամարդու, կնոջ
և երեխայի:

Բայց իմ
եղբորորդի Ղովտը
իր ընտանիքի հետ
այնտեղ է ապրում:

Ծանոց 18.10-22

Աստված չի
կործանի չարագործին
արդարի հետ: Ի՞նչ կլինի, եթե
քաղաքում հիսուն արդար մարդ
կա: Արդյո՞ք կխնայես ամբողջ
քաղաքը արդարներից փրկելու
համար: Ես գիտեմ, որ
մարդկանց Դատավորը
արդար կլինի:

Եթե գտնեն հիսուն
արդար, կխնայեն
քաղաքը:

Ես ոչինչ եմ և
նույնիսկ արժանի չեմ խոսել Աստծո
հետ, բայց ի՞նչ կլինի, եթե քառասունհինգ
արդար գտնվի: Արդյո՞ք կկործանես ամեն
բան այն հինգի պատճառով:

Եթե
45 հոգի լինի, չեմ
կործանի:

Քառասուն
արդարի
պատճառով էլ չեմ
կործանի:

Իսկ, ե՞թե
քառասուն արդար
գտնվի:

Մի՛
բարկացիր,
բայց, եթե
երեսո՞ւն լինեն:

Նորից չեմ
կործանի:

Ես այդ
մեղավոր քաղաքը
չեմ կործանի
քսան արդարի
պատճառով:

Իսկ
ի՞նչ, եթե
քսան արդար
գտնվի:

Խնդրում եմ մի՛ բարկացիր, վերջին անգամ
եմ հարցնում: Եթե տաս արդար գտնվի,
կկործանե՞ս քաղաքը:

Ոչ՛, եթե
գտնեմ տաս արդար,
չեմ կործանի:

Եթե չկարողանաս
գտնես տաս արդար
մարդ, կարո՞ղ ես
զգուշացնել իմ
եղբորորդի Ղուվտին:

Այս գիշեր
նրան կայցելենք:

Երկու հրեշտակները այդ
գիշեր գնացին Ղովտի տուն:

Սա
այլասերում է,
ավելի վատ քան
պատկերացնում
էի:

Հիմա
հասկանում եմ ինչու
է Աստված ցանկանում
ոչնչացնել բոլորին,
նույնիսկ երեխաներին
և կենդանիներին:

Օտարականներ,
դուք չեք կարող այս
գիշեր դրսում մնալ:
Այդպես ապահով չէ:
Եկե՛ք, իմ տանը
գիշերեք այսօր:

Նրանք
լավիկն
են: Պետք է
տղաներին
պատմել նրանց
մասին:

Ղո՛վտ, տուր
մեզ այդ մարդկանց,
որ նրանց հետ
զվարճանանք:

Հեռու գնացե՛ք,
դուք չեք կարող
այդ չարիքը
գործել:

Ո՞ւն տեղն է
նա իրեն դրել:
Մոլեռանդ
կեղծավոր:

Մենք
դուռը
կփտորենք, և ձեզ
համար ավելի
վատ կլինի:

Մենք
քո աղջիկներին
չենք ուզում, մենք
գեղեցկադեմ
տղամարդկանց
ենք ուզում:

Ատելություն
սերմանող

Թո՛ղ Աստված
կուրացնի ձեզ:

Ո՞ր են
նրանք:

Ո՞վ
անջատեց
լույսը:

Ես չեմ
տեսնում, ի՞նչ
պատահեց:

Ի՞նչ
զորութիւն է
սա:

Դու վաղն առավոտյան
պետք է լքես երկիրը:
Ջգուշացրու ուն ուզում ես:
Աստված արդար է և այլևս
չի կարող հանդուրժել այս
մեղքը:

Վաղն
Աստված երկնքից
կրակ է թափելու այս
քաղաքի վրա, և բոլորը
կմեռնեն Սողոմոն և
Գոմորոն:

A comic book illustration showing a man in a head covering and long robe pointing towards a group of people. The scene is set in a rustic, possibly outdoor or semi-outdoor, environment with wooden structures and a landscape in the background. The man's expression is serious, and his gesture is commanding. The people he is pointing towards are looking at him with varying degrees of concern and curiosity.

**Շտապե՛ք, կրակը
շուտով կթափվի,
և ոչ ոք չի կարող
փրկվել:**

**Աստված
ասաց, որ քաղաքն
այրվելիս հետ
չնայես:**

Հետ մի՛
նայիր:

Վաաա՛յ

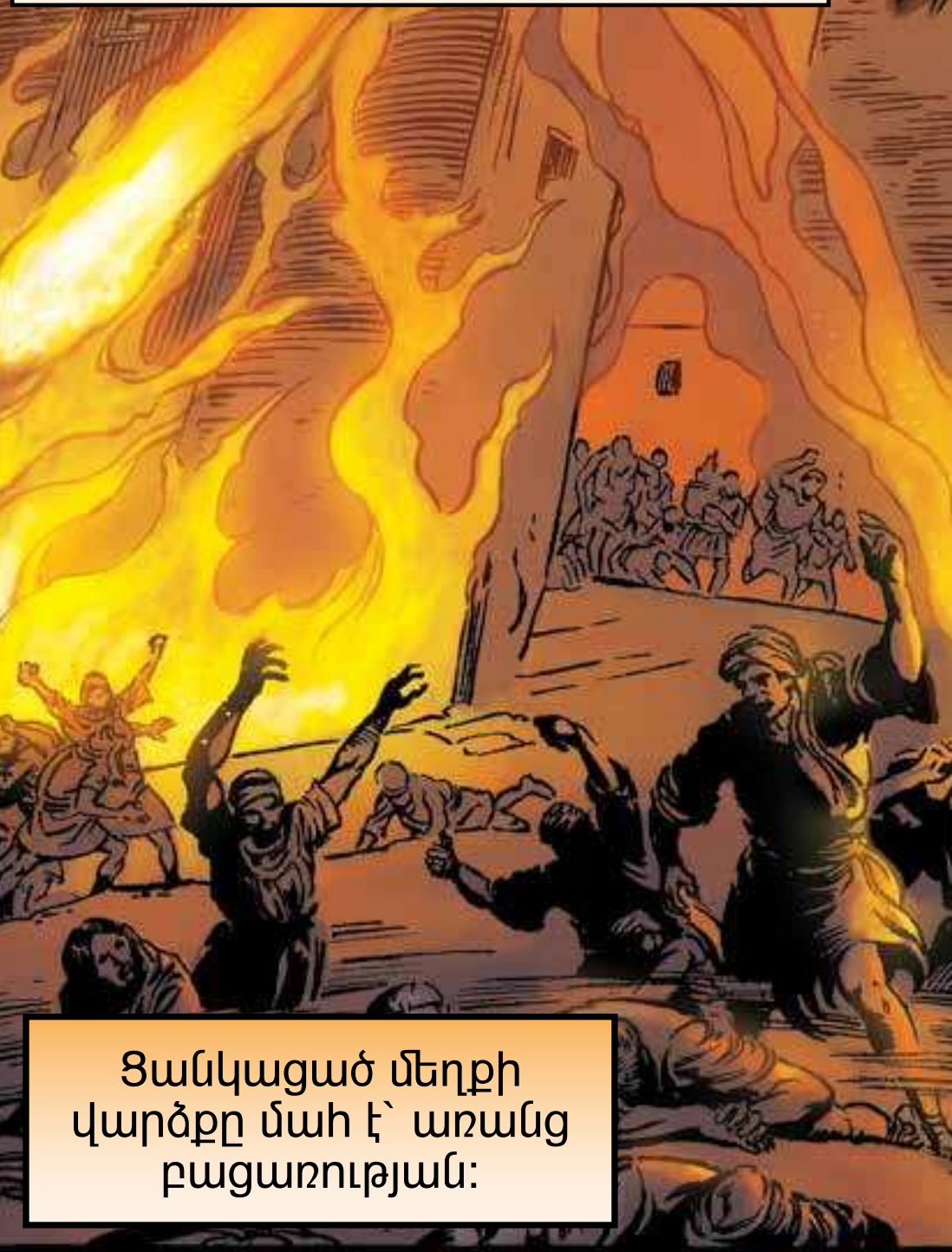
Օ՛րհ՛ն, հայրի՛կ,
մայրիկը **չհնազանդվեց**
Աստծուն և վերածվեց
աղի արծանի:

Մի՛
նայեք ետ,
շարժվեք
առաջ:

Այդ օրը ամեն կենդանի
արարած մահացավ Սոդոմում
և Գոմորում: Աստված արդար է
և ատում է մեղքը, հատկապես
այլասերությունը՝ տղամարդը
տղամարդու հետ, և կինը կնոջ հետ:
Երեխաների մասնակցությամբ
սեքսուալ մեղքերը
ամենասարսափելին են: Աստված
խոստացավ, որ էլ երբեք աշխարհը
չի կործանի ջրհեղեղով, բայց նա
ոչինչ չասաց կրակի մասին:

Հաջորդ անգամ դա կրակով կլինի:
Մեղքի վարձքը մահ է. ֆիզիկական
մահ և հավիտենական մահ կրակի
լճում: Աստծո շնորհքով Ղովտը
փրկվեց դատաստանից: Նրա կինը
չհավատաց, երբ Աստված լրջորեն
զգուշացրեց նրանց հետ չնայել:

Ցանկացած մեղքի
վարձքը մահ է՝ առանց
բացառության:

Ուրախ եմ, որ Աստված
խնայեց քեզ, Ղո՛վտ, դու
կարող էիր մեռնել այդ
քաղաքում: Աստված ատում
է մեղքը և չարությունը: Դու
պետք է հեռու ծաաս
նման մարդկանցից:

Մենք ցավում
ենք քո կնոջ
համար: Այժմ ի՞նչ
պետք է անեք:

Մի բան
կնտածենք:

Ղովտը հեռացավ իր
երկու աղջիկների
հետ, և Աստված
չարունակեց օրհնել
Աբրահամին:

Ծննդոց 19.24-26, Ղևտացոց 18.22,
Հռովմայեցիս 1.23-32, 6.23, 1
Կորնթացիս 6.9-11, Հայտնություն 21.8

Աստված խոստացել էր, որ Սառան
զավակ կունենա: Աբրահամի
և Սառայի միջև ցանկություն
առաջացավ իրար հանդեպ:

Աբրահամ, ի՞նչ
պատահեց քեզ: Դու
չատ վաղուց ինձ
այսպես չէիր նայել:

Հրաշք տեղի ունեցավ:
Շուտով բոլորը իմացան,
որ Սառան հղի է:

Ինչպես Աստված
պատվիրել էր մենք նրան
Իսահակ կկոչենք: Նա
կլինի ազգերի հայր:

Այո՛, երբ
Աստված ասաց, որ
ես որդի կունենամ, ես
ծիծաղեցի: Ո՞վ կհավատար,
որ իմ ծերության ժամանակ ես
կկերակրեմ իմ սեփական
որդուն:

Աստված պահեց
իր խոստումը: Նա
միշտ է պահում:

Իսմայելը, Աբրահամի և Հագարի որդին, տասնչորս տարեկան էր և ատում էր նորածին եղբորը:

Փոքրիկ հիմարը ծաղրում է ինձ: Ես թույլ չեմ տա այդ եգիպտացուն ծալ իմ Իսահակի հետ նույն տան մեջ:

Դո՛ւրս հանիր աղախնին և նրա որդուն: Նրանք իմ որդի Իսահակի հետ ժառանգություն չեն ստանա:

Աստված խոսեց Աբրահամի հետ և ասաց. «Սառան իրավացի է: Հազարին և Իսմայելին հեռու տեղ ուղարկիր: Իսմայելը Իսահակի հետ միասին ժառանգ չի լինի: Բայց մի՛ տրտմիր դրա պատճառով, ես հոգ կտանեմ նրանց համար:

Եվ քանի որ
Իսմայելը քո որդին
է, նրանից նույնպես
մեծ ազգ կշինեն,
բայց խոստացված
փրկիչը, ով կհաղթի
սատանային կլինի
Իսահակի սերունդից,
ոչ թե Իսմայելի:

Իսմայելը դարձավ բոլոր
արաբ ժողովուրդների հայրը,
իսկ Իսահակը՝ հրեաների:
Արաբներն ու հրեաները
կիսով չափ եղբայրներ են:

Ծննդոց 21.1-3, 9-14
*Իսահակ նշանակում է ծիծաղ

Դու
հրաշամանուկ ես: Դու՞
ես փրկելու աշխարհը
մեղքից:

Աբրահամը սիրում էր
իր որդի Իսահակին, և
նրանք անբաժան էին:

Հայրի՛կ, ինչո՞ւ ես
մորթում այս գեղեցիկ
գառներին և այրում նրանց
քարերի վրա:

Երկնքի և երկրի
Աստված սուրբ է և մաքուր,
չափազանց մաքուր իմ նման
մեղավոր մարդու համար:
Առաջին մարդը՝ Ադամը,
չհնազանդվեց Աստծուն, և
մարդկությունը մինչև այսօր
ապրում է մեղավոր
բնությամբ:

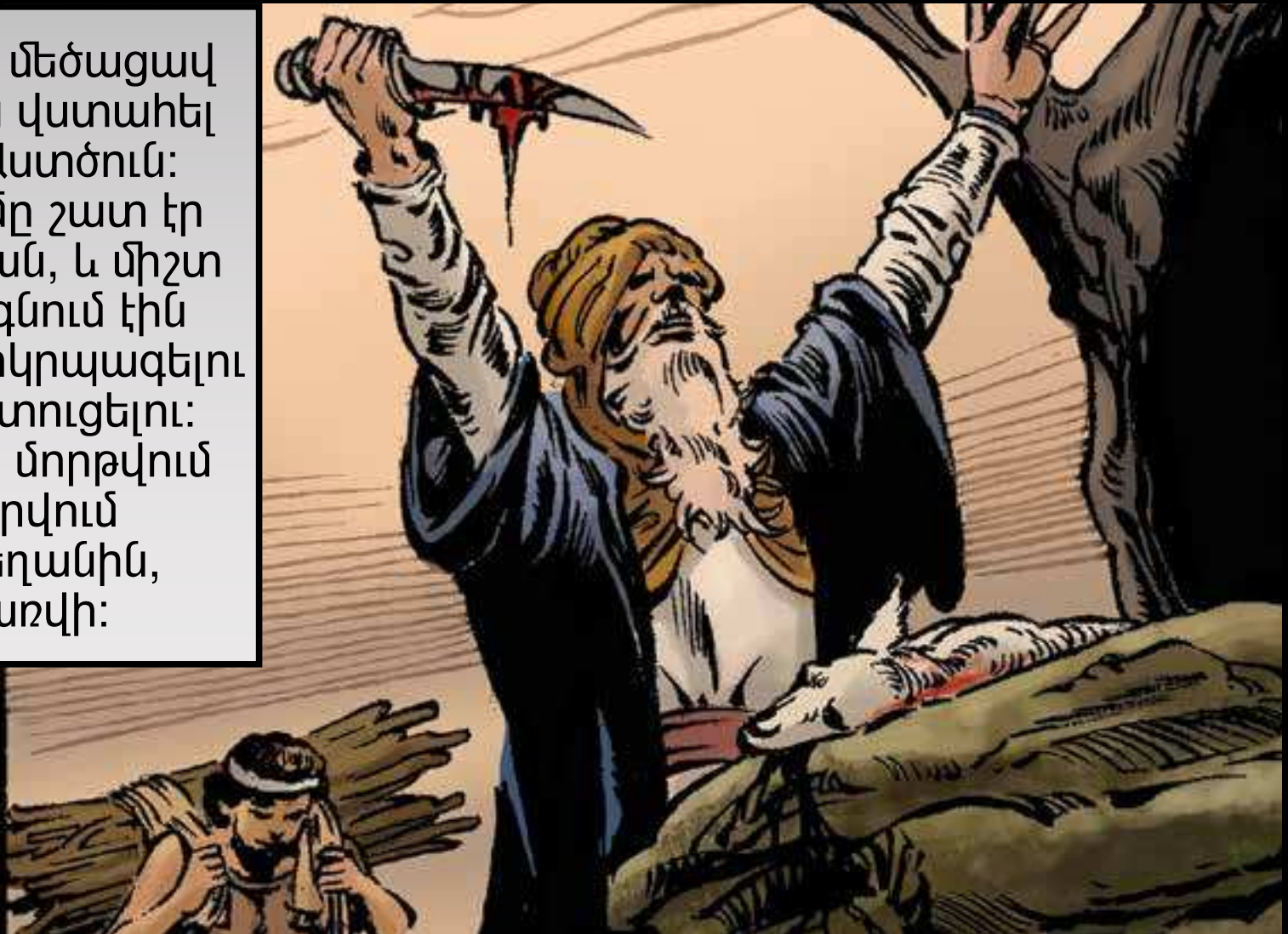
Աստված ասաց
Ադամին, եթե մեղք գործես,
կմեռնես: Բայց, երբ Ադամը
մեղանչեց, Աստված
նրա փոխարեն զոհեց
կենդանիների, որ ծածկի
Ադամի և Եվայի անոթը:

Երբ ես գոհում եմ գառնուկին,
դա ցույց է տալիս, որ ես
ընդունում եմ իմ մեղավոր
էությունը և առաջարկում եմ
անմեղ գառնուկի կյանքը իմ
փոխարեն:

Իսահակը մեծացավ
և սովորեց վատախել
իր հոր Աստծուն:
Աբրահամը շատ էր
սիրում նրան, և միշտ
միասին գնում էին
Աստծուն երկրպագելու
և զոհ մատուցելու:
Գառնուկը մորթվում
էր և դրվում
զոհասեղանին,
որ վառվի:

Աբրահամ, ես ուզում եմ,
որ վերցնես քո միակ սիրելի
որդուն և որպես կենդանի զոհ
մատուցես ինձ համար:

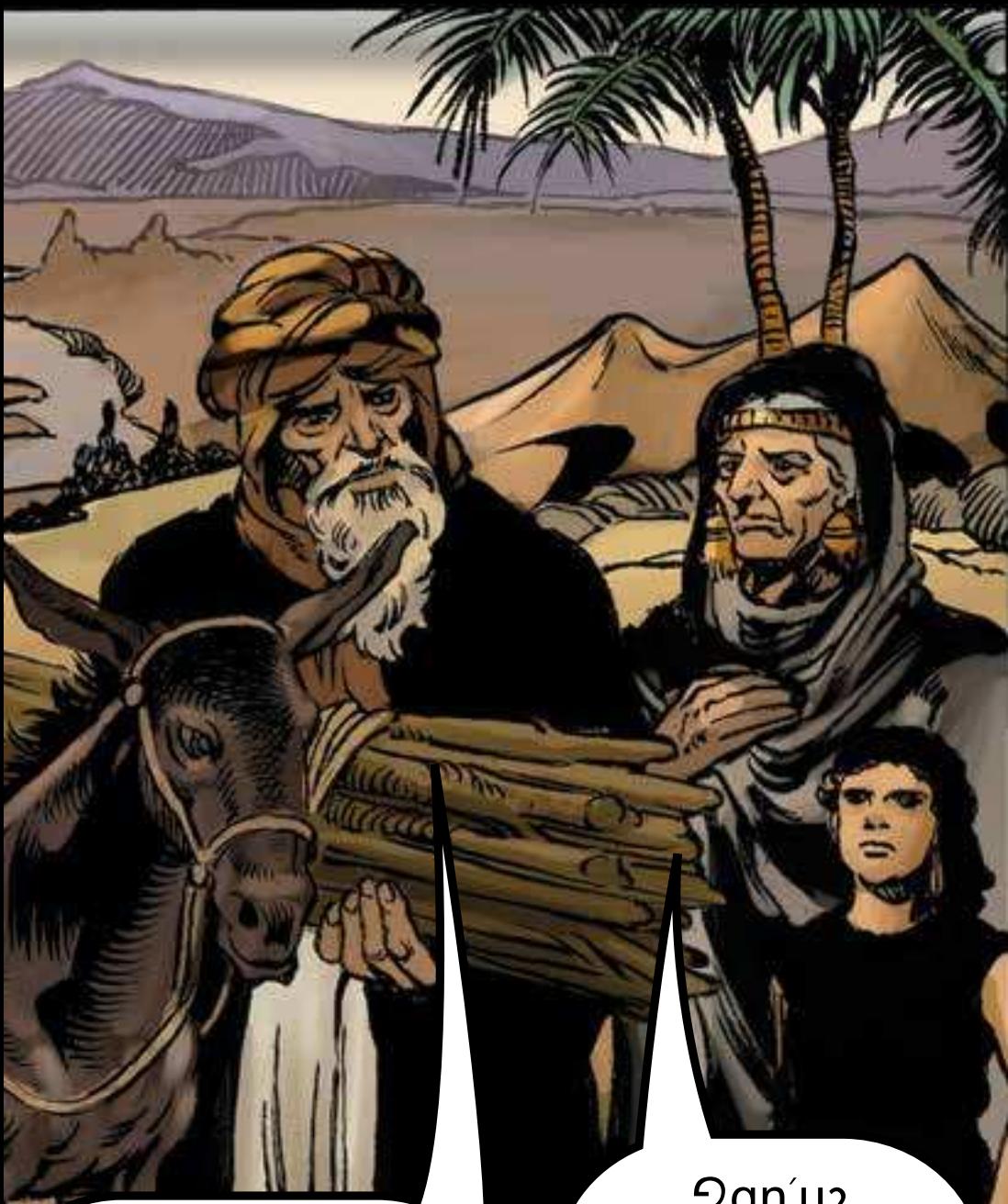

Աստված,
ինչպե՞ս կարող ես
նման բան պատվիրել: Դա
քեզ նման չէ: Հեթանոսներն են
մարդկային զոհեր մատուցում:
Դու ասացիր, որ մեծ ազգ ես
շինելու իմ որդի Իսահակի
միջոցով: Եթե սպանեմ
նրան, քո խոստումը չի
իրականանա:

...բայց դու
Աստված ես: Ես
չեմ հասկանում,
բայց
կհնազանդվեմ
քեզ:

Ծննդոց 22.2, Հռովմայեցիս 5.12

Սա երեքօրյա
ճամփորդություն
է, ուստի մենք մեկ
շաբաթ այստեղ
չենք լինի:

Զգո՛ւյշ
եղեք: Ես
կաղոթեմ իմ
տղամարդկանց
համար:

Երեք օր անց...

Հայրի՛կ,
ահա սարը,
մենք այնտեղ
կհասնենք մինչև
երեկո:

Այո՛,
մենք կգնանք,
կերկրպագենք, զոհ
կմատուցենք և ետ
կվերադառնանք:

Հայրի՛կ, դու կառուցել ես
գոհասեղանը և ահա փայտերը,
բայց ո՞ւր է գոհը:

Իսահա՛կ, հիշո՞ւմ ես քեզ
պատմել են, թե ինչպես Աստված
խոսեց ինձ հետ և մենք ծերության
ժամանակ քեզ ունեցանք:

Այս անգամ
նա ասաց ինձ,
որ պետք է քեզ
գոհաբերեն:

Ի՞նձ:
Հայրի՛կ,
դու վստա՞հ
ես:

Չէ՞ որ Աստված ասել էր, որ ես ժառանգ
եմ լինելու, մեծ ազգի հայր եմ լինելու և իմ
սերունդը երկնքի աստղերի չափ է լինելու:
Եթե հիմա մեռնեմ, ինչպե՞ս կիրականանա
Աստծո խոստումը:

Ես հասկացել եմ, որ այն ինչ Աստված
խոստանում է, նա կարող է և իրականացնել: Եթե
նա ասել է, որ դու մեծ ազգի հայր ես լինելու, ուրե՞նք
կլինես նույնիսկ մեռնելու դեպքում:

Ինչպե՞ս
է դա
հնարավոր,
երբ ես
մեռնեմ:

Ես չգիտեմ, միգուցե
քեզ հարություն կտա
մեռելներից:

Հայրի՛կ, մենք պետք
է հնազանդվենք
Աստծուն ցանկացած
իրավիճակում:

Ծննդոց 22.3-9

Թեև Աբրահամը
գիտեր, որ
հնազանդվում է
Աստծուն, բայց
միևնույն ժամանակ
նրա սիրտը տխուր
էր, և ձեռքերը
դողում էին, երբ
պատրաստվում
էր սկսել
զոհաբերության
գործընթացը:

Նա կապեց որդու ձեռքերն ու ոտքերը
և պառկեցրեց զոհասեղանին: Հաջորդ
քայլը դանակը կոկորդի մեջ խրելն էր:

Հավատքի աղոթքով նա
բարձրացրեց դանակը, և
պատրաստվում էր խրել
կոկորդը, երբ հանկարծ
երկնքից ձայն լսեց.

Աբրահամ,
Աբրահամ,
մի՛ ճաասիր
տղային:

Հիմա գիտեմ,
որ վստահում ես ինձ,
քանի որ հնազանդվեցիր և
պատրաստվում էիր գոհել քո
միակ որդուն:

Երբ Աբրահամը նայեց,
թփերի մեջ մի խոյ տեսավ:

Հայրի՛կ,
նայի՛ր,
Աստված
պատրաստել
է խոյը իմ
փոխարեն

Աբրահա՛մ, որովհետև
դու սա արեցիր և
չխնայեցիր քո միածին
որդուն, ես քեզ կօրհնեմ
և կշատացնեմ քո
սերունդը աստղերի
չափ, և քո զավակները
կժառանգեն այս
երկիրը և կոչնչացնեն
թշնամուն: Նույնպես,
քո զավակներից մեկի
միջոցով աշխարհի
բոլոր ազգերը
կօրհնվեն:

Հայրի՛կ, նա
ողորմած Աստված է,
ինչպես դու էիր ասում:

Ծննդոց 22.9-18, Եբրայեցիս 11.17-19

Աբրահամն երկու որդի ուներ՝
Իսմայելը և Իսահակը:

Ծննդոց 21.5, 13, 24.67, 25.12-18, 21-26, 29.23-30

Հակոբի տասներկու
որդիներից առաջացան
Իսրայելի տասներկու
ցեղերը:

Իսմայելը ուներ
տասներկու իշխաններ,
որոնցից էլ առաջացան
արաբ ժողովուրդները:

Իսմայել

Աբրահամ

Իսահակ
մ.թ.ա. 1896

Հակոբ
մ.թ.ա. 1836

<https://goodandevilbook.com/>